

కాకతాళియం

“ఎక్స్ క్యూజ్ మి జంటిల్ మెన్. ఫోన్ కాల్ ఒకటి చెయ్యాలి”

చేతి గడియారంవంక చూసుకుని అన్నాడు కృపలాని. బల్లమీద పున్న తెలిఫోన్ ని కృపలానివైపు జరిపాడు, దాదాపు పాతీకమంది విందు చేయడానికి సరిపోయే ఆ టేబిల్ ముందు కూర్చోసున్న ఓ జపనీస్.

కృపలాని ఆతనివంక కృతజ్ఞతగా చూసి “ప్రియదర్శిని” రిసీవర్ అందుకుని, ఓ నంబర్ డయల్ చేసి అడిగాడు.

“అపరేటర్ ప్లీజ్ పుట్ మి టు రూమ్ నంబర్ జీరో ఎయిట్ నైన్”

ధిల్లలోని అశోకా హోటల్ లో తన ఎయిర్ కండిషన్లు రూంలో నూర్చుని, చేన్ నవల చదువుతున్న కృపలాని పర్సనల్ సెక్రెటరీ రిసీవర్ అందుకున్నాడు రింగ్ విని.

“హలో కృపలాని హియర్”

వినవడింది అవతల నుంచి.

“యస్ సర్” అన్నాడు సెక్రెటరీ వినయంగా.

“ఇప్పుడు మూడూనలభై అయింది. నాలుగూ పదికి బాందే ప్లయిట్ బయలుదేరుతుంది. కాన్ ఫరెన్స్ ఇంకా పూర్తికాలేదు.

“రేపు ఉదయం జనరల్ బాడీ మీటింగ్ కి మీరు తప్పకుండా హాజరవ్వాలి సార్.”

గురు చేశాడు సెక్రెటరీ.

“అవును గురుండి”

“మరి! ఇవాళ నాలుగూ పదికి బయలుదేరే విమానంలో వెళ్ళకపోతే. రేపు ఉదయం బాంబేలో వుండలేరు. ఇంకో ప్లయిట్ లేదు ఇవాళ.”

“నాకు తెలుసు ఆ సంగతి. కానీ జపాన్ నుంచి వచ్చిన వీళ్ళందరినీ నిరుత్సాహపరచి బయలుదేరలేను ఇప్పుడు.”

“ఇంకా ఎంత సేపు అక్కడుండాని మీరు?”

“బహుశ ఇంకో రెండు గంటలు వుంటాను ఇక్కడే.”

“అయితే జనరల్ బాడీ.....”

“ఆ సంగతి మర్చిపోదాం. రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి ఫిక్స్డ్ ట్రెంకాల్ బుక్ చేసి వుంచు బాంబేకి. నా స్పీచ్ ట్రంక్ లో చదువుతాను. టేవ్ రికార్డు చేసి మీటింగ్ లో సభ్యులకి వినిపిస్తారు.”

“ఓ.కె. సర్”

“అయిదున్నరకీ మినిస్ట్రీ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్ ఏర్పాటుచేసే తేనేటి విందులో జపనీస్ స్నేహితులతోపాటు నేనూ పాల్గొంటానని తెలియచేయి వాళ్ళకి. ఇక్కడ వుండననే వుద్దేశంతో నిరాకరించాను ఆహ్వానం ఇవాళ ఉదయం.”

“ఓ.కె. సర్”

“ట్రంక్ కాల్ సంగతి మర్చిపోకు.”

“ఓ.కె. సర్”

కృపలాని రిసీవర్ ని క్రెడిట్ మీద పెట్టి తనవంక చూస్తున్న జపాన్ ఫర్టిలైజర్లు ట్రేడ్ డెలిగేషన్ సభ్యులవంక చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“నాలుగూ పదికి బాంబే వెళ్ళాలా మీరు?” అడిగాడు ట్రేడ్ డెలిగేషన్ హెడ్.

అవును రేపు ఉదయం. పదకొండు గంటలకి మా కంపెనీ పద
హారవ ఎన్యువల్ జనరల్ మీటింగ్. చైర్మన్ కాబట్టి నేను మీటింగ్ కి
తప్పని సరిగా హాజరవాలి"

"వియార్ సారీ. మా మూలంగా మీ ఎంగేజ్ మెంట్ కేన్సిల్ అయింది"
చిన్నగా నవ్వి అన్నాడు కృపలాని.

"నెవర్ మైండ్. ఎంతో దూరంలోవున్న జపాన్ దేశం నుంచి,
మా ధారత దేశంలోని ఫర్టిలైజర్ ఇండస్ట్రీస్ కి సహాయంచేసే నిమిత్తం
మీరు వచ్చారు. కాబట్టి మన కాన్ఫరెన్స్ ముందు ఆ ఎన్యువల్ మీటింగ్
అంత ముఖ్యమయినది కాదు. నేను చెప్పాలనుకున్న నాలుగయిదు సంగ
తులు రాత్రి ట్రంక్ ద్వారా చెపుతాను"

"ఇటీజ్ కైండ్ ఆఫ్ యు"

మనచర్చ మొదలుపెడదాం మళ్ళీ" అన్నాడు కృపలాని అందరి
వంకా చూసి"

ధారత దేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలనుంచి వచ్చిన వ్యాపార ప్రము
ఖులు కూడా మనసులోనే కృపలాని కార్యచతురతకు సంతోషపడ్డారు.

కాన్ఫరెన్స్ హాలుకు అయిదుమైళ్ళ దూరంలో వున్న, ఆశోకా
హోటల్ లోని కృపలాని పర్సనల్ సెక్రటరీ మనస్సు మాత్రం చెస్
పుస్తకం మీద లేదు.

కృపలాని ప్రయాణం మీద వుంది.

ఎలాగయినా ఇవాళ కృపలాని బొంబాయి వెళ్ళేలాగా చూడాలి.
అలా వెళ్ళగలిగే ఏర్పాటు తను చేస్తే కృపలాని చాలా సంతోషపడతాడు.
సెక్రటరీగా తన కృషికి సంతోషించి జీతం పెంచవచ్చు.

ఇవాళ ఒకే ఒక విమానం వుంది బాంబేకి అది ఇంకో పదినిము
షాలలో బయలుదేరుతుంది. తరువాత మళ్ళీ బాంబే విమానాలు లేవు.
దాంట్ వెళ్ళకపోతే ఇక రేపు బాంబే చేరుకోలేడు కృపలాని.

టిక్కెట్ రిస్పాన్స్ చేస్తే, కృపలాని సీటు, వెయిటింగ్ లిస్ట్ లో

వున్న మొదటి ఆతనికి ఇవ్వబడుతుంది. కృపలాని దిల్లీలోనే వుండి పోతాడు. కాని అలా జరగకూడదు.

అలా జరగకూడదంటే ఏం చెయ్యాలి? విమానాన్ని ఆపాలి. ఎలా ఆపగలడుతను? మినిస్ట్రీ ఆఫ్ కామర్స్ కి ఫోన్ చేసి, పరిస్థితి వివరించి, విమానాన్ని ఆపించమంటే వాళ్ళు తను చెప్పినట్లు వింటారని నిశ్చయం ఏమిటి? కృపలానికోసం విమానాన్ని ఆపడానికి ఏర్లైన్స్ అధికారులు ఒప్పుకోవడూ, కామర్స్ మినిష్టర్ సెక్రటరీ కోరినా?

లాభంలేదు ఆ వద్దతి మరెలా ఆపడం? కృపలాని పర్సనల్ సెక్రటరీ ఆలోచించ సాగాడు.

*

*

*

పాలం ఏర్ పోర్ట్ ఎప్పుడూ రద్దీగా వుంటుంది. భారత రాజధానిలో వుండబవల్ల, ఇంటర్నేషనల్ ఏర్ పోర్ట్ అవలంవల్ల. వచ్చేపోయే విమానాల సంఖ్య అధికం. వాటిలో చాలాభాగం ఇతర దేశాలకి సంబంధించిన విమానాలే.

రన్ వే . ద సిద్దంగావుంది బాంబేకి బయలుదేరే విమానం.

ఏర్ పోర్ట్ రేడియో రూపంలో కూర్చుని వున్న ఏర్లైన్స్ అధికారి, వైర్లెస్ లో, బాంబేకి బయలుదేరే విమానం పైలట్ తో మాట్లాడుతున్నాడు.

ఇంజన్ స్టార్టు చేశాడు పైలట్ చకచకా.

రేడియో రూంలో కూర్చునివున్న అధికారి చెబుతున్నాడు మైక్ ముందు.

“ఆల్ క్లియర్.”

విమానంలోని రెండువందల పదిహేడుమంది ప్రయాణీకులు చెవుల్లో దూదులతో, నడుముకి బిగింపబడిన బెల్టుతో వుత్సాహంగా ఎదురు చూస్తున్నారు, విమానం ఎప్పుడు బయలుదేరుతుందాఅని.

“శ్రీ....టు....ఓన్ జీరో”

పైలట్ చేతులు యాంత్రికంగా పనిచేసాయి. విమానం రన్ వే మీద వరిగె తడం మొదలెట్టింది. చెవులు చిల్లులు పడెచప్పుడు.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత విమానం గాలిలో ఎగురుతోంది. నడుముకి కట్టుకున్న బెల్టు విప్పదీసారు ప్రయాణీకులు. విమానంలో వారికే నేషనల్, ఇంటర్నేషనల్ మేగజైన్స్ చదువుతున్నారు.

కాక్పిట్లో పయిలట్ సిగరెట్ తాగుతూ, తన కో పయిలెట్ తో మాట్లాడుతున్నాడు.

తన ఫోజీషన్ చెక్ జేసుకుని చెప్పాడు రేడియోలో, డిల్లీ పాలం ఎర్పోర్ట్లోని కంట్రోల్ రూమ్ కి.

“హలో! జీరో ఫోర్ శ్రీ సిక్స్. నార్త్ ఓవర్”

“కంట్రోల్ రూం సీయర్. వెంటనే విమానాన్ని వెనక్కి తిప్పి తీసుకురావాలి ... అర్రెంజ్. ఓవర్”

ఆశ్చర్యంగా వింటూండి పోయారు కాక్ పిట్లోని ఇద్దరూ.

“హలో. కెన్ యు రీడ్ మి? వెంటనే విమానం వెనక్కి మళ్ళించాలి. అర్రెంజ్ ఓవర్” మళ్ళీ వినిపించింది.

“రిసీవ్డ్ ది మెసేజ్ కాని ఎందుకు? ఓవర్” కో పైలెట్ రేడియోలో ప్రశ్నిండాడు కంట్రోల్ రూమ్ ని.

“ఇప్పుడే మాకు సమాచారం అందింది. మీ విమానంలో ఓ టైం బాంబు వుంది ఓవర్”

పురిక్కిపడి ఇద్దరూ ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

“అది ఏ ఊణంలోనయినా పేలవచ్చు, ఎన్ని గంటలకి పేలుతుందో తెలియలేదు. వెంటనే విమానం వెనక్కి మళ్ళించండి. ఓవర్”

“మేం తిరిగి వస్తున్నాం”

గొణిగారు ఇద్దరూ.

విమానాన్ని మళ్ళీ వెనక్కి, డిల్లీవైపు తిప్పారు ఇద్దరూ.

డిలీ పాలం ఏర్ పోర్టులో దిగబోయేముందు మైకులో చెప్పాడు
వైలట్ పే సెంజర్సుకి.

“లేడీస్ అండ్ జంటిల్ మెన్. కొద్దిక్షణాల్లో విమానం పాలం
ఏర్ పోర్టులో దిగబోతోంది మళ్ళీ. మనం వెనక్కి వచ్చేసాం కారణం....”

కొన్నిక్షణాలు ఆగి చెప్పాడు నెమ్మదిగా.

“మన విమానంలో తైంబాంబు వుందని తెలిసింది. ఎవరూ
ఖంగారు పడాల్సిన భయంలేదు. నిర్భయంగా నడుముకి బెల్టు బిగించు
కోండి. కొన్ని నిముషాలలో మనం ఈ విమానంనుంచి దిగిపోవచ్చు.”

భయంతో బిగుసుకుపోయారు అందరూ. ప్రాణాలు అరచేతిలో
పెట్టుకుని, వుగ్గ బెట్టుకుని కూర్చున్నారు అందరూ, క్రిందకి చూస్తూ.

విమానం ముందరి చక్రాలు మొదట, తర్వాత వెనకచక్రాలు
రన్ వే మీద తాకి పరిగెత్తి కొంచెం దూరంలో ఆగిపోయింది విమానం.

ఓ బ్రక్ మెట్లని అమర్చింది విమానానికి. పైర్ ఇంజన్స్ నాలుగు
విమానం చుట్టూ మూగాయి. కొద్దిదూరంలో రెండు అంబులెన్స్ లు
సిద్ధంగా వున్నాయి.

ఒకళ్ళ నొకళ్ళు తోసుకుంటూ దిగుతున్నారు. అందరూ విమానం
లోంచి, గుంపుగా, ప్రాణభయంతో.

*

*

*

మినిస్ట్రీ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్ ఇచ్చిన విందు పూర్తయిన తర్వాత,
హోటల్ లో సామానులు తీసుకుని, ఏర్ పోర్ట్ వైపు వెళుతున్నారు కృప
లాని, అతని పర్సనల్ శెక్రటరీ.

“నాకోసం విమానం ఆపించగలిగావంటే నమ్మలేక పోతున్నాను”
అన్నాడు కృపలాని.

“నిజంగా ఆ పని చేయగలిగాను”

“ఎలా?”

“మీరు నన్ను క్షమించాలి. చిన్న అబద్ధం ఆడి ఆ విమానాన్ని ఆపించ గలిగాను”

“ఏం అబద్ధం ఆడావు?”

“దినపత్రికలలో చాలాసార్లు చూస్తుంటాం ఇలాంటి వార్తలు. విమానం బయలుదేరబోయే అయిదునిమిషాలముందు ఫోన్ చేసాను ఏర్ పోర్ట్ అధికారులకి”

“ఏమని?”

“బాంబేకి వెళ్ళే విమానంలో టైంబాంబు వుందని ఫోన్ చేసి చెప్పాను. నిజమనుకుని భయపడి, పేసెంజర్సుని అందరినీ దింపి విమానం అంతా వెతుకుతారు, ఎక్స్ప్లోజీవ్ ఎక్స్పర్ట్స్. చివరికి ఏమీ లేదని తేలుతుంది. మళ్ళీ బయలుదేలుతుంది విమానం”

“విమానం వుందో, మళ్ళీపోయిందో తెలుసా ఇప్పుడు?”

“ఫోన్ చేసి కనుక్కున్నాను. మరో పావుగంటలో బయలుదేరుతుందట”

“మనకోసం మిగతా అందరి సమయం చెడగొట్టడం మంచిది కాదు” అన్నాడు కృపాలాని మందలింపుగా.

“రేపు మీరు ఏన్యువల్ జనరల్ బాడీ మీటింగ్ లో వుండకపోతే ఇబ్బంది కదా? అందుకనే మీ అనుమతి లేకుండా ఇంత ధైర్యంచేసాను”

చిరునవ్వు నవ్వి అన్నాడు కృపాలాని.

“రేపు పేవర్లో పడుతుంది. పాల్స్ బాంబ్ స్కేర్ వల్ల ఢిల్లీ బాంబే ప్లయిట్ ఆలస్యంగా బయలు దేరిందని.

“అవును. ఇది దాదాపుగా రైల్వే అలారమ్స్ చెయిన్ లాగడం లాంటిదే. రెండూ చెడ్డవే.” అన్నాడు కృపాలాని పర్సనల్ సెక్రటరీ.

కారు పాలం ఏర్ పోర్ట్ కారు పార్కులాట్ లో ఆగింది. కృపాలాని

అతని సెక్రటరీ కారు డిగి ఏర్ పోర్ట్ లోని బేగ్ జెక్ కౌంటరుపై వు
వెళ్ళాడు టిక్కెట్లతో.

“సారీ! ఈ టిక్కెట్లు పనికిరావు ఇప్పుడు.” చెప్పాడు కౌంటరు
లోని వ్యక్తి వాటిని వరీక్షించి.

“ఎందుకు పనికిరావు? ఇవి బొంబేకి వెళ్ళే విమానంలో రిజర్వు
చేయబడ్డ సీట్లవి, కన్ ఫాం కూడా చేయబడ్డాయి. ఇంకా ప్లేన్ ఇక్కడే
వుందిగా.

“ఈ టిక్కెట్లు రిపోర్టింగ్ టైంలో రాలేదు ఇక్కడకి. ఇప్పుడే
వస్తున్నారు మీరు. నాదగ్గర వీటికి సంబంధించిన పేపర్లు లేవు ఇప్పుడు.”

“డామిట్. అయితే ఎవరిని కలుసుకోవాలి?”

కౌంటరులో కూర్చున్నతను, ఎవరిని కలుసుకోవాలి? చెప్పాడు.

తనని పరిచయం చేసుకున్నాడు కృపలాని.

“అవును. ఈ టిక్కెట్లు వేలిడ్ కావు ఇప్పుడు” చెప్పాడు ఏర్
లైన్స్ ఆఫీసరు.

“ప్లేన్ ఇంకా వేళ్ళలేదుగా?”

“లేదు ఒకసారి వెళ్ళి, మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి వచ్చింది.

“దేనికీ?” అడిగాడు సెక్రటరీ కుతూహలంగా.

“ఆ ప్లేన్ లో టైంబాంబు వుందన్నవార్త మాకు తెలిసింది”

“ఎలా?”

“ఎవరో టెలిఫోన్ చేసి చెప్పాడు, ప్లేన్ ఎగిరేసమయానికి రేడియే
ఆపరేటరుకి ఆ సంగతి అందేటప్పటికి ఆలస్యం అయింది. పైకి వెళ్ళిన
విమానం వెనక్కి వచ్చి అగింది మళ్ళీ.

“ఈ విధంగా నవ్వులాటకు ఫోన్ చేయటం పరిపాటి అయిపో
యింది చాలామందికి. అనవసరంగా టైం వృధా అయిపోతుంది.

కృపలాని అన్నాడు విసుగు కనపరుస్తూ. సెక్రటరీ కర్పీవ్ తో
మొహం తుడుచుకున్నాడు.

“అవును. ఈ విధంగా మాకు చాలాసార్లు ఫాల్స్ కాల్స్ వస్తుంటాయి. కాని ఈసారి వచ్చింది ఫాల్స్ కాల్ కాదు”

“అంటే?”

ఆతృతని అణచుకుంటూ అడిగాడు సెక్రటరీ.

“తప్పుడు సమాచారం అందలేదు మాకు”

“కర్చీవ్ జేబులో పెట్టుకుని అడిగాడు సెక్రటరీ.

నిజంగా టైంబాంబు వుందా?”

“వుంది. విమానం తిరిగి రాగానే. ఎక్స్ప్లోజివ్ ఎక్స్పర్ట్స్ విమానాన్ని గాలించారు పూర్తిగా. కాక్పిట్ అడుగు భాగంలో. అతి నైపుణ్యంగా అమర్చబడి వుంది ఓ సున్నితమయిన టైంబాంబు. విమానం బయలుదేరిన గంట తర్వాత ప్రేలే విధంగా అమర్చబడి వుంది. అది”

కృపలాని, ఆతని సెక్రటరీ ఒకరి మొహాలవంక మరొకరు చూచుకున్నారు ఆశ్చర్యంగా.

“అంటే. ఆ ఫోన్ కాల్ రాకపోతే విమానం ప్రేలిపోయేదా గంట తర్వాత?”

అడిగాడు కృపలాని, అధికారి తెల్ల యూనిఫాంవంక చూస్తూ.

“తప్పకుండా”

కొన్ని ఊణాలు నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయారు ముగ్గురూ.

“రేపు ఓ ముఖ్యమయిన మీటింగ్ కి హాజరవ్వాలి నేను. ఎలాగయిన ఈ విమానంలో వెళ్ళేలా చూడండి.”

కొన్ని ఊణాలలోంచి అన్నాడు ఏర్లైన్స్ అధికారి.

“మీరు రాకపోవడంతో మీ సీట్స్ వెయిటింగ్ లిస్టులో వున్న ఒకతనికి ఇవ్వబడింది. అయినా మీకో సీట్ దొరుకుతుంది. బాంబ్ భయంతో ఇద్దరు టెక్నీక్స్ కేన్సిల్ చేసుకుని వెళ్ళిపోయారు దిగి”

“ఎక్స్ ప్లోజివ్ ఎక్స్ పర్ట్స్ ఆ బాంబుని కనుగొనకముందా.”

“తర్వాతే—బహుశ వాళ్ళ కళ్ళబడకుండా మరోటి వుండి వుండ వచ్చనే నమ్మకంతో.”

“ఆ సీట్స్ మా ఇద్దరికీ ఎలాట్ చేయగలరా?”

“నా చేతిలోలేదు అది. కంట్రోలర్ ని కలుసుకోవాలి. అదుగో అటువైపు వెళ్ళాలి. గది తలుపుమీద రాసివుంటుంది కంట్రోలర్ అని” చూపించాడు చేత్తో దారి.

“థాంక్స్”

“బహుశ మీరు మళ్ళీ కొత్త టికెట్స్ కొనాల్సి వుంటుంది”

“ఫర్వాలేదు”

నడుస్తూ అన్నాడు సెక్రటరీ కృపలాసితో.

“చాలా ఆశ్చర్యంగావుంది నాకు. నేను ప్లేన్ ఆలస్యం అవటానికి ఫోన్ చేసి, ప్లేన్ లో టైంబాంబు వుందని అబద్ధం ఆడితే అది నిజ మయింది?”

“ఏ రిమార్కబుల్ కో ఇన్సిడెన్స్. నిజంగా ఎవరో టైంబాంబు అమర్చివుంటారు దానికి ముందరే. మనం ఫోన్ చేయటంవల్ల వెతికితే అది బయటపడ్డది.”

“ఏర్ ఫోర్స్ అధికారులు బాంబ్ పెట్టినవాళ్ళే ఫోన్ చేసి నిజం చెప్పి వుంటారనే అభిప్రాయంతో వున్నారు.”

“ఒక్క వాళ్ళేకాదు. విజంగా ఆ బాంబు అమర్చిన వాళ్ళుకూడా ఎవరు ఆ సంగతి కనుక్కోగలిగి ఫోన్ చేసి చెప్పి వుంటారా అనే ఆలోచనలో వుంటారు.”

“నాకు తెలియకుండానే నేను రెండువందల పదిహేడుమంది ప్రాణాలని కాపాడానన్నమాట”

సెక్రటరీ మాటల్లో ఎక్సైట్ మెంటు, సుత్సాహం తొంగి చూస్తున్నాయి.

“వాళ్ళుగాక మరో ఏడుగురు ఇద్దరు పై లట్లు, మరో అయిదుగురు విమానం క్రూ”

“చాలా కాకతాళీయంకదూ సార్?”

“అవును. చాలా అద్భుతమయిన కాకతాళీయం. నేను సరిగా సమయానికి ప్లేన్ అందుకోగలిగి వుంటే ఈపాటికి విమానం కూలి....”

“మనం చెడ్డగురించి ఆలోచించకూడదు”

“స్ట్రెంజ్ బట్ బ్రూ.”

జరిగిన సంఘటనలని దృష్టిలో పెట్టుకొని అన్నాడు కృపలాని.

ఇద్దరూ కంట్రోలర్ రూంలోకి వెళ్ళారు. అయిదు నిమిషాల చర్చ తర్వాత ఇద్దరూ ఆ ప్లేన్ లో బాంబేకి వెళ్ళవచ్చని చెప్పాడు కంట్రోలర్, కొత్త టికెట్స్ కొని.

అరగంట తర్వాత విమానం గాలిలో ఎగురుతూండగా కాక్పిట్ లోని పైలట్ రేడియోలో చెప్పాడు గ్రాండ్ కంట్రోలర్ కి, తన పొజిషన్ చెప్పేసి.

“హాలో జీరో. ఫోర్. త్రీ సిక్స్. నాట్. ఓవర్”

“మె సేజ్ రిసీవ్ ఓవర్”

గ్రాండ్ కంట్రోల్ నుంచి వినిపించింది రేడియోలో.

ప్లేన్ లో కూర్చున్న పేసెంజర్లతో మాట్లాడేందుకు వుద్దేశించబడిన మైక్ లో చెప్పాడు పైలట్.

“లేడీస్ అండ్ జంటిల్ మెన్. నాలుగయిదు గంటలక్రితం సరిగ్గా ఇక్కడనుంచే మనం విమానాన్ని వెనక్కి తిప్పి తీసుకువెళ్ళింది. విమానం పాలంలో రన్ వే మీద ఆగి మనమంతా విమానానికి దూరంగా పారిపోయే దాకా.... అదంతా మర్చిపోలేని డ్రిల్లింగ్ అనుభవం. మనం బాంబేకిమరో రెండు గంటల్లో చేరతాము. విష్ యు ఆల్ ఎ హెడ్రీ, ప్రమ్ బాంబ్స్ జర్నీ.”

తన సెక్రటరీ చేయి ఆప్యాయంగా నొక్కి అన్నాడు కృపలాని.

“కంగ్రాచ్యులేషన్స్. నీ ఇంక్రిమెంట్ డ్యూ ఎప్పుడు?” ప్రయాణికుల్లో చాలాభాగం ఇంకా ఆ బాంబ్ గురించే మాట్లాడుకుంటున్నారు.”

*

*

*

ఉదయం మీటింగు చివరి ఏర్పాట్లు స్వయంగా తనిఖీ చేస్తున్నాడు కృపలాని పర్సనల్ సెక్రటరీ.

“అన్నీ రెడీసార్. నేను చూశాను ఏర్పాట్లన్నీ.” పదిన్నరకి. కృపలాని ఇంటికి తెలిఫోన్ చేసి చెప్పాడు సెక్రటరీ.

“ఇవాళ ఉదయం పేపరు చూశావా?” అడిగాడు కృపలాని.

“చూశాను సార్. నిన్నటి సంఘటన గురించి వ్రాశారు.”

బాంబ్ గురించి కాదు నేను చెప్పేది. దానికిందే మరోవార్త వుంది.

“గూఢచారి హత్య అని”

“చూడలేదు దాన్ని.”

“అయితే చదువు నిజమయిన కాకతాళీయం అంటే అది”

రీసీవరు క్రెడిట్ మీద పెట్టి, పేపరు అందుకొని మొదటి పేజీలో చివర చూశాడు సెక్రటరీ.

పేజీలో టైంబాంబుకి సంబంధించిన వార్తకిందనే మరోవార్త.

“నిన్న ఢిల్లీ పోలీసులు శాంతిమార్గ ప్రాంతంలో ఆగివున్న కారులోని ఓ చైనీస్ శవం కనుగొన్నారు. ఈ చైనీస్ చాలాకాలంగా భారత దేశంలో చైనా గూఢచారిగా వ్యవహరిస్తున్నాడని అనుమానిస్తున్నారు ఢిల్లీ పోలీసులు. అతని దగ్గర దొరికిన కొన్ని పత్రాలవల్ల.

నిన్న సాయంత్రం పాలంనుంచి బయలుదేరే ఓ విమానాన్ని పేల్చివేయడానికి ఇతను ఏర్పాట్లు చేశాడని తెలుస్తోంది. ఆ విమానంలోనే ప్రయాణం చేసిన అమెరికన్ రాయబారిని చంపే వుద్దేశంతో ఈ ఏర్పాట్లు జరిగి వుండవచ్చని వూహిస్తున్నారు పోలీసులు.

కాని, ఎందువల్లో విమానం బయలుదేరే సమయానికి హతుడుతను అమర్చిన బాంబ్ గురించి వెల్లడిచేయటంవల్ల, విమానంనుంచి ఆ బాంబ్ వేరుదేయబడి, అమెరికన్ రాయదారి ప్రాణాలు కాపాడబడ్డాయి. ఆకోపంతో ఇతన్ని ఈ పనికి నియమించినవాళ్ళు హత్య చేసివుండవచ్చని కూడా వూహిస్తున్నారు."

"తనో గూఢచారి మరణానికి కారణం కాగలిగాననీ, కాకతాళీయంగా రెండువందల ఇరవై రెండునుండి ప్రాణాలనీ, అక్షలఖరీదుచేసే విమానాన్ని కాపాడగలిగాననీ గర్వపడ్డాడు, శృవలాని పర్సనల్ సెక్రటరీ.

(అపరాధ పరిశోధన నవంబర్ 1972)